

Sme naozaj brat a sestra? (Porovnávací charakteristika)

Túto otázku som si položila už veľa krát. Síce to máme na papieri, často však pochybujem o tom, že sme súrodenci.

Navonok sme dva veľké protiklady. Ja – čierna – som od útleho detstva snedá tmavovláska s olivovozelenými očami a pre mňa typickou gestikuláciou. On – biela – je modrooký blondín s bledou pokožkou, nepoužívajúci žiadnu mimiku a gestikuláciu. Keď však začneme rozprávať, máte pocit, akoby hovorila jedna osoba.

Sme rovnako nezodpovední, no jeho nezodpovednosť už dávno predstihla tú moju. Zatiaľ čo ja v dôležitej veci beriem zodpovednosť na seba a splním svoje záväzky, on ich ignoruje.

Po vstupe do jeho izby máte pocit, že ste sa ocitli v chlieve. Môj brat sa totiž riadi heslom: „Poriadok je len pre hlupákov. Inteligentný človek sa vyzná v chaose.“ Hneď vedľa jeho izby nájdete izbu takmer vždy upratanú a farebne dokonale zladenú. Tá patrí mne. Často mám pocit, že Ivova úloha je robenie neporiadku a tá moja behanie za ním za účelom upratovania.

Ja míňam vreckové na kozmetiku, on so potrpí na tom, aby mal vždy najnovší mobil a tenisky všetkých možných farieb a štýlov, ktoré aj tak po mesiaci prestane nosiť.

Líšia sa aj naše záľuby. On bol vždy skôr technický typ, zaujímajúci sa o počítače a autá, a ja typ športový so zmyslom pre umenie. Rozdielne sú aj naše ambície. Možno je to skoro, ale ja už teraz myslím na svoju budúcnosť a snažím sa ju postupne budovať. On stále žije len prítomnosťou, v ktorej nič nie je problémom a v ktorej budúcnosť zatiaľ miesto nemá.

V niečom sme úplne odlišní, v niečom rovnakí. To však nič nemení na našej súrodeneckej láske.

Natália Uhlárová